

Organisation	Bemærkninger i høringssvar	Kommentar til høringssvar
	<p>Finansrådet kan tilslutte sig forslaget, om at fraskilte ægtefæller får mulighed for overførsel efter PBL § 41, når der er sket udlodning i henhold til § 30, stk. 3, nr. 1 og 2. Ifølge ikrafttrædelsesbestemmelsen skal loven gælde for overførsler, der foretages den 1. januar 2004 eller senere. Finansrådet lægger til grund, at bestemmelsen kommer til at gælde for alle – herunder eksisterende – konti, hvorfra der er sket udlodning før eller efter den 1. januar 2004.</p> <p>Hensættelsesfradrag for kreditinstitutter</p> <p>Det er Finansrådets opfattelse, at den valgte metode for opgørelse af hensættelsesfradrag - hvorefter der rent teknisk tages udgangspunkt i en balancepost - medfører en risiko for fejl og samtidig er den administrativt besværlig. F.eks. vil indtægter ved tilbagebetaling af tidligere afskrevne fordringer efter formuleringen af lovteksten ikke blive beskattet, ligesom tab, der afskrives direkte uden tidligere at være ført på hensættelseskontoen efter formuleringen ikke giver fradrag. Desuden kan terminologien diskuteres, da fradraget ikke alene udgøres af »nedskrevet på lån og hensat til tab på garantier m.v.«, men også omfatter hensættelser på lån og nedskrivninger på garantier.</p> <p>Finansrådet foreslår, at der i stedet tages udgangspunkt i resultatopgørelsens post vedrørende tab og hensættelser på debitorer. Dermed undgås det, at der skal foretages reguleringer. Desuden bør det præciseres yderligere i lovteksten, at det alene er tab og hensættelser vedrørende aktiviteter, som falder inden for kreditmarkedet, der er omfattet af regelsættet.</p>	<p>Forslaget er derfor ikke imødekommet.</p> <p>Det bekræftes, at bestemmelsen kommer til at gælde for alle konti, hvorfra der er sket udlodning i henhold til § 30, stk. 3, nr. 1 og 2, i forbindelse med skilsmisse også før den 1. januar 2004.</p> <p>Ikrafttrædelsesbestemmelsen angiver, at efterfølgende overførsel kan ske 1. januar 2004 eller senere.</p> <p>Med lovforslaget ændres ikke på princippet for opgørelsen af hensættelsesfradraget, således som det er fastlagt ved lov nr. 911 af 16. dec. 1998. Reglerne er fortsat udformet således, at instituttet kan fradrage beløb der ved indkomstårets udløb er nedskrevet på udlån og hensat på garantier, dvs. den regnskabsmæssige ultimohensættelse og samtidig skal indtægtsføre det foregående års ultimohensættelse. Finansrådets bemærkninger er forstået således, at man i stedet ønsker, at opgørelsen skal ske ud fra et såkaldt nettoprincip – i stedet for indtægtsførelse af det forudgående års ultimohensættelse, foretages en samlet (netto) opgørelse i året. De to metoder skulle angiveligt give det samme resultat, men efter Finansrådets opfattelse er nettoopgørelsen administrativt enklere. Man er fra Skatteministeriets åben over for forslag til andre opgørelsesmetoder, når blot det sikres, at resultatet i alle henseender bliver det samme. Af tidsmæssige årsager har det imidlertid ikke været muligt, at få foretaget en nærmere analyse af Finansrådets forslag forinden fremsættelsen.</p> <p>Vedrørende den anvendte terminologi har Finanstilsynet oplyst, at for både udlån (tilgodehavender) og garantier anvendes terminologien »hensættelser til tab på« og »nedskrivninger på« synonymt. Historisk har terminologien »hensættelser til tab på tilgodehavender« været anvendt. I overensstemmelse med udviklingen i almindelig regnskabspraksis er terminologien under ændring til »nedskrivninger på tilgodehavender«. For så vidt angår garantier er den mest korrekte terminologi efter almindeligt gældende regnskabspraksis »hensættelser til tab på garantier«. Indholdet af de to formuleringer er således nøjagtig ens. Den terminologi, der er fulgt i lovforslaget skulle således være fuldt dækkende.</p>